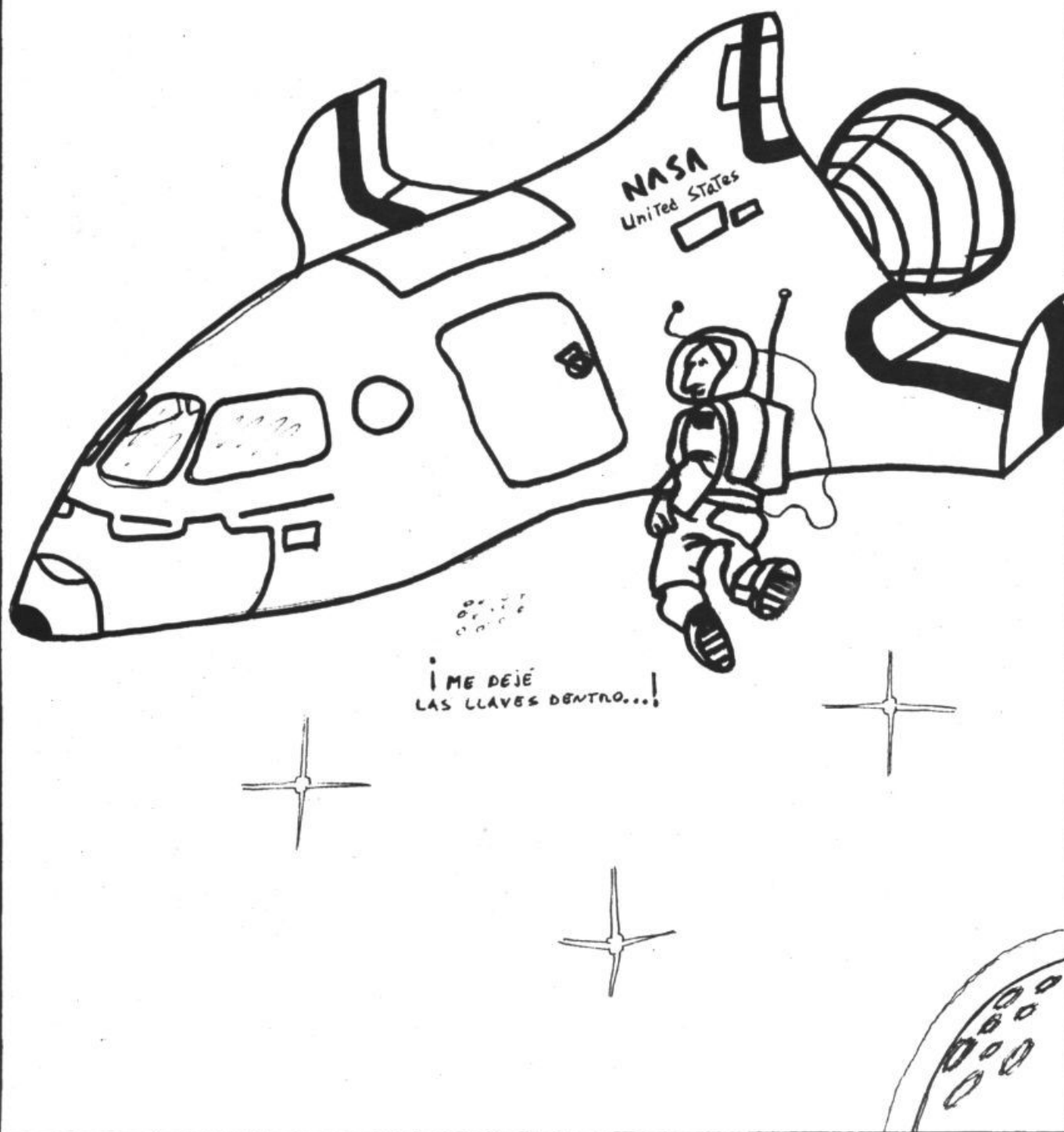

San Juan

PRENSA
COMUNICACION

Nº 196 - 13 FEBRER 1.987

Revista SANT JOAN

Nº 196 - 13 de febrer de 1.987

Edita: Centre Cultural de Sant Joan

Adreça: Carrer Princesa, 24

Imprimeix: Apóstol y Civilizador (Petra)

Depòsit Legal P.M. 2-1979

DIRECTOR: Josep Mayol Florit

PRESIDENT: Carles Costa Salom

COL.LABORADORS:

Miquel Florit Huguet

Joan Jaume Nigorra

Antònia Costa Bauçà

Francisca Barceló C.

Maria Company Nicolau

Jaume Bonet Company

Toni Bauçà Matas

Josep Gayà Rotger

Benigno Company Pérez

Toni Bonet Company

Mateu Barceló Matas

N. Caselles (Bellpuig)

Sa Font (Son Servera)

Revista Porto Cristo

Biel Massot i Muntaner

Joan Guasp

Trotamons

Jaume Mola

Monitor

M.O.C. Manacor

Toni Oliver

Baltasar

El pensador

Antònia Matas

Pep J. Bauçà

En Pere mentider

Fotos Tolo Salleres

SUMARI

MUNICIPALIAS.

ENTRETENIMENT I BULLA.

HA MORT MESTRE ANTONI CARLES.

FESTA DE SANT ANTONI.

SALUTACIO.

NECROLOGICAS.

DEFUNCIONS.

PROA A L'ANY 92

PROCES DE BEATIFICACIO

EL MEC I LA NORMALITZACIO LINGUISTICA

CARRETERA DE MANACOR.

Dia	PRECIPI- TACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMI- NANTE	Nombre de la Estación	
		m	?	n		SANT JOAN F	Número
1					Provincia	41-0	
2					Mes	ENERO	
3	4			NW	Año	1987	
4					Observador	MATEO BARCELÓ MATAS	
5						634	
6					Suma	41-	
7	4			NE			
8	12			NW			
9	25			NW			
10							
11							
12	2.5			SW			
13	17			NW			
14	3.5			NW			
15	4			NW			
16	27			NE			
17	6			NE			
18							
19							
20	7			NE			
21	10			NE			
22							
23							
24							
25							
26							
27	0.5			NW			
28	2			NW			
29	3			SW			
30	13.5			SE			
31	18			SE			
Precipitación total del mes					114.8 mm		

NUMERO DE DIAS DE:

Lluvia ☒

Nieve ☒

Granizo ☒

Tormenta ☒

Niebla ☒

Rocio ☒

Escarcha ☒

Nieve cubrió suelo ☒

DIAS PRECIPITACION

< 0.1 (ip.) ☐

> 0.1 ☐

> 1.0 ☐

> 10.0 ☐

> 30.0 ☐

PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA 27 mm. día 16

Viento dominante

En los días de lluvia ☒ NW

En el día de mas lluvia ☒ NE

GOVERN BALEAR — PREMSA FORANA.

VAGA D'ESTUDIANTS.

PLOMES AMIQUES.

EFEMERIDES.

DUES OBRES MAGNIFIQUES.

EXCURSIO AL MASSANELLA.

NOTICIES FANTASTIQUES.

TROBADA DE GLOSADORS.

PAREIX MENTIDA.

SANT ANTONI.

EL CARNAVAL.

ELS CARNAVALS A SON CARRIO.

ESPORTS

MUNICIPALIAS

Con la aprobación por parte del Consistorio, han sido solicitadas para la inclusión en el Plan Provincial de Obras y Servicios del C.I.M., un anteproyecto de reforma de la plaza General Franco, conocida como "plaça d'Es Centre" y la mejora y pavimentación asfáltica del camino de Son Roig.

En el anteproyecto, en el que ha colaborado un arquitecto de la localidad; se contempla el embaldosado ajardinamiento y ornamentación con una fuente central. Con ello se embellecerá esta plaza y contribuirá a resaltar el bello edificio del Centre Católic. El solar que ocupa esta plaza fue en otro tiempo casa rectoria y al construirse el casal del Centre Católic, pasó a plaza municipal en un proyecto que impulsó el Ecónomo Francisco Mas Galmés, el cual con su espíritu emprendedor cambió de alguna manera la fisonomía de la villa; por ello esta plaza podría pasar a denominarse en un futuro plaza del Ecónomo Más y la calle que hoy lleva su nombre podría denominarse "carrer des Mestre Fuster" con ello esta denominación, vendría a sumarse a las dedicadas ya a otros maestros que han dejado eco de su labor pedagógica y por otra parte estos cambios por lo que hemos podido indagar, serían muy bien aceptados.

La plaza aludida através de los años ha sufrido varias reformas y fué el 20 de Enero de 1.946 cuando en un acto presidido por el Capitán General de las Baleares Sr. Asensio y relevantes personalidades provinciales y autoridades isleñas y locales se efectuó la colocación de la primera piedra de un monumento que se pensaba erigir al Rey Jaime II de Mallorca, fundador de nuestra villa, bendijo la primera piedra el Vicario General que ostentaba la representación del Arzobispo Miralles y la tarde lluviosa empañó la partitura a la Banda de Música Santa Cecilia de Porreras que amenizaba la ceremonia.

Este proyecto todavía se guarda, data de 1.946 y se debe a don Antonio Giménez, de la Diputación Provincial;

en el cual se contemplaba ya la instalación de una fuente o surtidor con bajorelieves alusivos al Rey Jaime II, y el escudo de la villa, luego por varias razones no llegó a realizarse, después en 1.956 cuando se procedió al asfaltado de la plaza fue retirado el cuello del pozo que había y también fue retirada la primera piedra bendecida en 1.946 y el envoltorio que contenía monedas y diarios fue depositado en la Casa Consistorial para su custodia. Mas tarde fue colocada la farola central y después le fue construido el zocalo actual.

Esperemos que esta vez si pueda ser llevado a buen término este ambicioso proyecto y pueda verse saltar el agua como deseaban ya nuestros mayores en el 1.946, convirtiendo con ello una plaza coqueta y acogedora que tiene como gran fondo el bello edificio del Centre Católic, presidido en lo alto por la figura señera de nuestro martir Fray Luis Jaume.

Estos días se han realizado los trabajos para la canalización de agua potable, que abastecerá a los vecinos del sector denominado "Sa Creu" y que llegará hasta el Centro de EGB y campo de deportes de Son Juny.

Otra mejora que se está ya realizando es la transformación de las viejas escuelas en Casa de Cultura, cuya inauguración se prevé para la fiesta del "Quard Diumenge", a celebrar el 29 de Marzo próximo.

Las oficinas de la Caja Postal, Correos y Telecomunicación, ya cuentan con nuevo local que habrán de acondicionar, por cuanto el Ayuntamiento, les ha cedido una parte del antiguo edificio escolar de la calle Consolación, junto al Centro Sanitario.

Y refiriendonos al Pla de Obras un año más queda sin contemplarse la posibilidad de la apertura de la calle San Juan la cual a partir de la calle Princesa quizás fuera más factible y que sería una vía paralela a la calle Mestre Mas y muy próxima al centro. Con ello, un año más los proyectos ambiciosos se dirigen a la parte de poniente.

ENTRETENIMENT I BULLA

Contant amb la vostra benevolència, intentarem que cada mes surti a llum aquesta secció que hem titulat "Entreteniment i bulla", perquè creim que reflecteix el contingut que pensam posar-hi. Serà una breu memòria de les activitats dutes a terme per les diferents seccions del Centre Cultural de Sant Joan, a les quals molts de joves i més joves encara, hi prenen part d'una o altra manera.

Vegem ido si ens sortirà trellat:

-Com es pràctica normal el primer diumenge de cada mes es celebra la reunió mensual de la Junta Directiva.

-El dissabte dia 6 de desembre el grup de balls prengue part a la festa que el poble veinat de Vilafranca dedicà a la seva Patrona Santa Bàrbara

-El dia següent i en similar ocasió el mateix grup es traslladà a Son Mesquida, participant a la festa que a Crist Rei dedica aquella barriada de Felanitx.

-L'equip de redacció i col·laboradors de la revista Sant Joan, celebrà reunió el dia 11 de mateix mes.

-Dos representants de la revista, el dissabte dia 20, assistiren a Sineu a una reunió que havia convocat el PSOE.

-Ja dins les festes de Nadal, el dia 24 després d'haver participat a les Matines, es va fer en el local social una xocolatada amb ensaimades i xampany.

-Dia 25 després d'acabar la son, es va reunir la Comissió dels Reis per tal de parlar damunt la programació de la cavalcada i comèdia dels Reis.

-El dia 27 te lloc un aconeixament a tenir en compte, ena referim al canvi del Director de la Banda de Tambors i Cornetes, deixà el càrrec Antoni Matas Bover i entrà com a responsable d'aquest grup En Nino Company Pérez.

-Per començar volem dir que no es broma. El dia 28 tengué lloc una nova reunió de l'equip de la revista.

-El grup de balls "Aires de Pagesia" el dilluns dia 29 es desplaçà a Ciutat per fer una actuació en el col·legi de Sant Vicenç de Paul a on s'hostetjava un nombrós grup de catequistes de les Joventuts Marianes Vicencianes

de les quatre provincies catalanes, de Serinyera, de Mahó i de Ciutat.

I acaba l'any 1.986. Sopar, xampany, 12 grans de reim, 12 capanades, "juerga", molta "juerga" i un venturós any 1.987.

Començà l'Any Nou ple de desig i d'esperances.

-El grup de teatre d'aquest centre cultural "Atzavara" representà la popular comèdia "Els Reis", els dies 3 i 6 de gener, a un improvisat teatre a la vella escola dels nins.

-Membre de la directiva assistiren a les reunions celebrades els dies 4, 11 i 18 del mateix gener, que en motiu de la festa de Sant Antoni ca convocar l'Obreria.

-El dia 5 tengué lloc, com es costum, la tradicional cavalcada dels Reis Màgics que patrocinà l'Ajuntament i organitzà la Comissió dels Reis d'aquesta entitat.

-Una excursió al Puig Tomir, va tenir poca participació, solsament 6 persones hi anaren. Pot ser que el dia no fos el més apropiat, dia dels Reis, molt de fred i ganes de jugar amb els regals de la nit anterior.

-Dia 11 "IV Dimoniada" a Muro a on hi participaren els dimonis del grup de balls santjoaner "Aires de Pagesia" acompanyats del grup de músics i cantadors.

-El vespre del dimarts dia 13 (pels supersticiosos) dos representants de la revista Sant Joan, assistiren a Inca a un sopar, convidats pel President del Govern Balear.

-Dia 16 fogarons en honor a Sant Antoni, un total de 15 visità l'Obreria acompanyats per les Xeremies i Dimoni, i entregaren un obsequi als organitzadors. Representants del Centre Cultural hi foren presents.

-Dia 17 Sant Antoni, l'horabaixa Beneïdes de carrosses i animals precedides de la Banda de Tambors i Cornetes del Centre Cultural.

-Dia 25, excursió al Puig de Massanel·la, igual que l'anterior sortida, poca participació, dos cotxes foren suficients. Bona excursió, molt bon dia i molta neu.

I així es tot pel que farà referència a les principals activitats durant els propassats desembre i gener.

Monitor

HA MORT MESTRE ANTONI CARLES

El pasat dia 15 de gener, dos dies abans d'arribar a Sant Antoni, el seu sant i patró, moria a Sant Joan, Antoni Costa Font, que fou conegut per tothom per mestre Antoni Carles. El dia 8 de febrer, havia de complir 84 anys.

Home molt popular, va exercir al llarg de la seva vida, diferents oficis i activitats.

Home de caracter obert i bon conversador, va fer i conservar molts d'amics per tot arreu.

El seu primer treball o activitat laboral, essent molt jove, fou la de "maquinista" a la ferriera vella (Gayá, Bauzá y Cia.S.L.), a on cuidava dels motors.

Més tard, essent fadrí, associat amb En Pep Betlem, un altre santjoaner també popular i de la seva mateixa quinta, montaren un taller de bicicletes. El taller estava instal·lat en el carrer Mestre Mas, a una portada situada al lloc que avui ocupa la Banca March.

Les primeres bicicletes que dugueren, foren importades de França.

Mestre Antoni va aprendre l'ofici de mecànic a Can Quec de Porreres, conservant tota la vida l'amistat amb aquella família porrerenca.

La bicicleta era en aquells dies, no un vehicle esportiu i d'èssai, era sobre tot un "utilitari", que empraven no sols els soldats fent el servei militar, també els jornalers i missatges per anar a una feina llunyana.

La bicicleta no era un vehicle que estàs a l'alcans de tothom. D'aquí que fossin molts -ens consta- que acudien a mestre Antoni Carles, a comprar una bicicleta, sense cap doblar.

Sempre trobaren en mestre Antoni a l'amic que els fiava i entregava la bicicleta sense donar cap doblar d'entrada i que anaven pagant així com podien. Si tenies la teva bicicleta espanyada, mestre Antoni te treia de dificultats. -Dutén aquesta bicicleta i ja l'emtnaràs quan la teva estigui arreglada-.

Quan es casà, ja deslligat d'En Pep Betlem, va mudar el taller

-que va tenir fins l'any 1.951- al carrer Bons Aires a on va viure tota la vida.

Una altre activitat que va exercir durant molts d'anys va esser la de xofer. Curiosament aquesta era la professió que figurava damunt el D.N.I. (Carnet d'Identitat). Molts d'anys va esser el xofer de Cas Notari fent-se mereixador de la confiança i afecte d'aquesta família.

Precisament aquesta era una de les qualitats, que tenia mestre Antoni. Sabia guanyar-se la confiança i aprecí de la gent d'un nivell social més alt o superior al seu, es ha dir de lo que en aquells dies en deien "els senyors".

Tal volta una de les activitats o afeccions que més anys va practicar, va esser la música. Fill d'un bon músic, aprangué i va heredar del seu pare Mestre Carles, el gust per la música.

Fou mestre Antoni molts d'anys titular de la Banda de Música de Sant Joan, tocant el cornetí.

Desfeta la Banda, per causa de la Guerra Civil, mestre Antoni, seguí tocant el cornetí durant molts d'anys, juntament amb un grup d'amics i bons músics, en totes les festes i processons.

Altres activitats que també va exercir foren la de corresponsal per Sant Joan i Vilafranca del Credit Balear, i la de fuster.

La gent, sabiduria popular i anònima, sense adornar-se, sense un tàcit acort, dona el nom de "Mestre" a qui pel seu treball i qualitats, s'ha fet mereixador d'aquesta denominació o títol de "Mestre", que implica reconeixement. Dons no es estrany que a Antoni Costa Font, s'el anomenàs popularment sempre per Mestre Antoni Carles.

Descansi en pau mestre Antoni.

Miquel Florit Huguet

AGRAÏMENT

La família Costa-Salom, davant les nombroses manifestacions de condol rebudes amb motiu de la mort d'Antoni Costa Font i en la impossibilitat de correspondre-les totes personalment, ho vol fer per mitjà d'aquesta nota.

A tots, moltes gràcies.

FESTA DE SANT ANTONI

La fredor no restà ambient a la festa de Sant Antoni.

Amb una nit freda i ventosa que després va calmar, la nostre vila va celebrar com cada any la nit dels fogarons de Sant Antoni.

La fredor no restà ambient ja que vàrem comptar més de quinze fogarons espargits per tot el poble, si be en el sector del camp era a on hi havia més reunions i concretament al carrer Ramon Llull en contàrem set; a tots ells ha va haver bona animació i les tonades de Sant Antoni i les ximbombes es sentiren un any més; tots els fogarons foren visitats pel dimoni i les xeremies i obsequiats per l'Obreria de Sant Antoni, que en el fogaró de baix del campanar obsequià amb ví a tothom.

L'experiència d'aquest fogaró per a tothom al centre del poble fou positiva i caldria potenciar-la i estudiar-la per anys venidors.

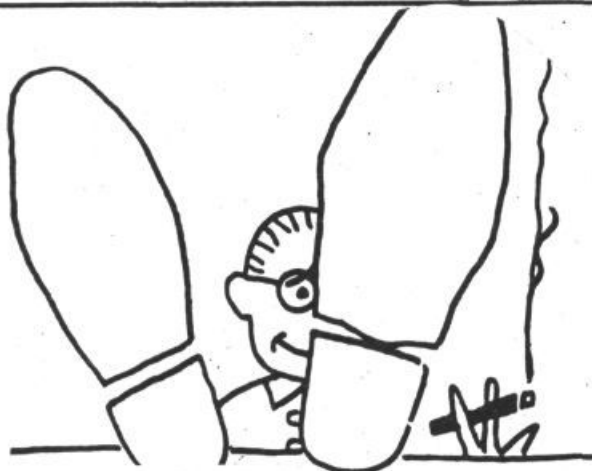
Les beneïdes del disabte horabaixa es veren poc participades en quant a carrosses ja que el temps ploqué del matí va fer dubtar la seva celebració. Nins i nines portaren els seus animalets a beneir i també hi desfilarren alguns carros adornats i uns cavalls; per a tots hi va haver premis i obsequis.

La festa acabà amb una missa solemne amb honor de Sant Antoni i va esser una demostració de la devoció que de sempre ha tengut ben arrelada la nostra vila cap a aquest sant anacoreta.

ACLARACIO

La present nota es per a comunicar als lectors, que en la revista número 193 del 5 de desembre passat, a la pàgina 4, els oferiem una fotografia d'un ex-vot a la Verge de Consolació i deiem que actualment està al cor de l'església de Sant Jeroni, quan en realitat està al cor de l'església del Temple de Ciutat, mes conegut pel Convent de les Vermelletes.

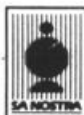
Perdonau aquest lapse.

SALUTACIO

En mi va recaure fa pocs dies, la responsabilitat de dur a terme la direcció d'aquesta revista. Puc dir sense por a equivocar-me, i referint-me al que va escriure el nostre company i fins fa poc director de la revista, Carles Costa, que fer una revista es molt difícil, no per que sigui una cosa complicada, no es aquesta la raó. El motiu es la dedicació, la feina, i la constància que s'ha de tenir en la tasca, per que nosaltres com a revista informativa i d'entreteniment, ens devem als lectors i subscriptors, i el que no podem fer es treure la revista al carrer quan ens doni la gana, o quan tinguem ganes d'escriure alguns articles. Per això es una tasca que no la podem aturar, que l'hem de continuar dia a dia, i això es el que procuraré fer juntament amb els col.laboradors, continuar la tasca que s'ens ha confiada.

JOSEP MAYOL FLORIT

SUBVENCIO DE "SA NOSTRA"

Com en anys passats, hem rebut de la Caixa de Balears "Sa Nostra" una ajuda econòmica que ens va molt bé per seguir amb la nostra festa dels Reis, amb la seva cavalcada i la tradicional comedia "Els Tres Reis de l'Orient"

Agraim a aquesta entitat la seva col.laboració.

Gràcies.

NECROLOGICAS

El pasado día 24 falleció en nuestra villa a la edad de 80 años don Miguel Bauzá Font, Comandante de Infantería.

Participó de manera activa en la guerra civil española y fue siempre una persona amable y gran enamorado de nuestra villa donde participó en sus años mozos en las representaciones de la "comedia d'Els Reis".

También falleció a la edad de 92 años Miguel Gayà Font conocido como l'Amo Miquel de Son Dameto.

Durante bastantes años desempeñó el cargo de Presidente de la Cámara Agraria y durante su mandato en el año 1.968 fué adquirida la casa que ocupan sus oficinas y sus bajos fueron sede del Tele Club y luego del Centre Cultural; en este edificio vió su aparición el "Bolletí Sant Joan".

Maria Bauçà Juan "Tuniona", va morir el 30 de gener del 87 a l'edat de 50 anys, va néixer el 23 de novembre de 1.936.

DEFUNCIONS

Catalina Oliver ~~Gayà~~ "de s'Almudaina", va morir el dia 7 de gener de 1.987 a l'edat de 78 anys, va néixer el 27-10-1908.

Antoni Costa Font "Toni Carles" va morir el 15 de gener del 87 a l'edat de 83 anys, va néixer el 8 de febrer de 1.903.

Miquel Joan Bauçà Font "Lligat" va morir el 24 de gener del 87 a l'edat de 80 anys, va néixer el 31 de desembre de 1.906.

Maria Gayà Nicolau "Parreca", va morir el 31 de gener del 87 a l'edat de 72 anys, va néixer el 12 d'abril de 1.914.

PRESENTACIO DEL CURS "PROA A L'ANY 92"

Les instal·lacions del Real Club Nàutic de Palma serviren de marc a la presentació oficial del curset "Proa a l'any 92", patrocinat pel Consell Insular de Mallorca, curset inserit dins el programa "Vela Balear 92".

Aquest curset és el cinquè que fa el CIM de les mateixes característiques, les dues darreres edicions es feren amb el nom de "Escola a la mar" al Club Nàutic de S'Arenal. Les dues primeres edicions s'anomenaren "Catavent" i es varen fer a l'escola de vela Calanova.

El pressupost de "Proa a l'any 92" arriba als cinc milions de pessetes. De moment ja es compta amb la inscripció de dotze col·legis amb un total de tres-cents possibles participants. S'espera que la xifra total d'aquest arribi als set-cents.

Jeroni Albertí, President del CIM va fer la presentació del curset i parlà de la vela i del 92, afirmant que "estam capacitats per a aconseguir medalles ja que comptam amb molt bones badies, instal·lacions i els clubs nàutics obrin les portes per a això. Carles Ferret, President del RCN de Palma, també es va manifestar en aquest sentit.

PROCES DE BEATIFICACIO de la Serventa de Déu, MARGALIDA AMENGUAL

El procés ja és a Roma, s'inicià el 29 de maig de 1.969 que acabà el 25 d'octubre de 1.986; o millor dit, fins el 6 de novembre, dia en que el Bisbe el va entregar a la Sagrada Congregació per a les Causes dels Sants.

El programa dels actes que se celebreren a Costitx el dia 30 de gener de 1.987, 68 aniversari de la mort de la Serventa de Déu Margalida Amengual Campaner "Na Margalida Cativa", jove seglar, fou:

A l'horabaixa a l'exglèsia Parroquial celebració de l'Eucaristia per demanar la gràcia de la Beatificació de la Serventa de Déu.

El vespre, al saló parroquial el postulator de la causa informà sobre l'estat actual del procés.

EL MEC I LA NORMALITZACIO LINGUISTICA

La Llei de Normalització Lingüística a les Balears sembla que va topant amb nous entrebancs. La negociació de la Llei entre representants de la Conselleria d'Educació i Ciència i el Ministerio de Educación y Ciencia ha quedat sobre la taula degut a la reestructuració del Ministerio, el qual hores d'ara no compta amb un responsable qualificat.

L'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes a COU i tercer curs del segon grau de FP tampoc serà possible aquest any acadèmic. Ja no en parlem de l'ensenyament en català, aquest està ajornat indefinidament. Els professors de català també es veuen afectats per aquesta falta de pronunciamient per part de l'administració central de l'Estat, així com la prevista inclusió de diferents assignatures en àrees de geografia i història i en el Plans d'Educació per a Adults i d'Educació Especial.

CARRETERA DE MANACOR

El Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, reunit, en sessió ordinària, dia 15 de gener proppassat, aprovà entre d'altres temes, l'adjudicació definitiva del projecte d'enllaç entre la Via de Cintura i la carretera de Manacor, com a via per a la descongestió en aquest punt.

El projecte contempla una opció mixta entre autopista i via urbana, ja que la via de cintura passarà deprimida per davall de la carretera de Manacor, en lloc d'aixecar un pont.

Les obres suposaran un cost de 362 milions i per a la posta en funcionament es calcula un termini de mes i mig. També s'estudia la possibilitat de tancar total o parcialment el tràfic en aquell punt.

En el Consell de Govern s'estudià el tema dels pressuposts. S'espera que en el proper Consell de Govern es puguin aprovar definitivament, després d'ahver apropiat postures amb el grup regionalista.

EL PRESIDENT DEL GOVERN BALEAR,

Gabriel Cañellas, es va reunir amb la
"PREMSA FORANA".

Com ja es habitual i coincidint amb el començament de l'any, el President del Govern Balear, Senyor Gabriel Cañellas, es va reunir amb els representants de les distintes publicacions de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. La reunió va tenir lloc al Cellar de Ca'n Amer d'Inca, oferint a on es va oferir un sopar típis mallorquí.

Ocuparen la presidència el Senyor Cañellas i el President de "Premsa Forana" Gabriel Massot, que estaven acompanyats dels responsables del Gabinet de Mitjans de Comunicació del Govern i membres de la Junta Directiva de l'APFM.

Acabat de sopar el President Cañellas va agrair als assistents la seva presència a pesar d'esser "dimarts i tretze". Animà als responsables de les publicacions a seguir treballant amb la línia ja empresa de fer poble, i seguir tots lluitant per aconseguir una "Llei per a la Premsa Forana" i es va oferir des del lloc que ocupa a mantenir un diàleg per intentar solucionar les necessitats del col·lectiu. Mostrà interès per què aquestes trobades es fassin més freqüents.

Després d'aquestes paraules el President de l'Associació, en nom de les publicacions presents, va agrair l'atenció al President del Govern Balear i anumerà les principals necessitats i objectius que actualment té la "Premsa Forana".

Una padrina es una persona massa sàbia, per no portar-se com una nina amb els seus nets.

Tots volem realitzar alguna cosa grossa, i no ens donam compte de que la vida es compon de coses petites.

Mai hauria tengut èxit en la vida si no hagués posat a la cosa més insignificant de que em vaig ocupar, la mateixa atenció i el mateix esment que he posat a la més important.

El pensador

Presidència de l'acte

VAGA D'ESTUDIANTS

El dimarts dia 20 de gener, els alumnes de BUP. FP. i COU. de tota Espanya reanudaren la vaga que havien començat el desembre passat i que continuaren fins el dia 25.

A Manacor, a on assisteixen la majoria d'al·lots del nostre poble, tant a l'escola de Formació Professional com a l'Institut Mn. Alcover, els estudiants continuen amb la seva solidarització envers els altres estudiants de l'Estat Espanyol.

Aquesta vaga es per demostrar la seva oposició entre altres coses a: l'augment de taxes universitàries, supressió de les recuperacions de setembre i contra la selectivitat. Mesures que afecten als estudiants en general i de manera especial, als estudiants de COU.

Jaume Mola

"Plomes amigues"

La part forana: Un mal que ve d'enrara.

Antoni Oliver.

Allò que ha fet que la Part Forana -que aquí ja té premsa pròpia- assolís baldor i fesomies fou l'espererós creixement de la ciutat, sobre tot si a la ciutat ha havia la cort del rei o els organismes administratius. Començà amb el moviment de les Comunes i més tard s'estengué fora de les ciutats, dins la ruralia. Això era a l'Edat mitjana. Els nostres padrins ja s'en rascaven la nafra.

Sóm anat a guaitar dins aquell Bestiari, una de les millors peces de tota la prosa medieval, que és el Llibre de les bèsties -redactat a l'hivern de 1285- de mestre Ramon Llull, i en duc un parell de mostres de pinyol vermell.

Com que les teulades eren de vidre -com encara ara- i el qui parlava massa clar s'hi jugava la pell de cada dia, Ramón es val d'un recurs invulnerable, el mateix que un altre il·lustre mallorquí, Anselm Turmeda, emprà en la Disputa de l'ase: Els animals. Uns animalets que parlen clar i català, tot dret, ja que no tenen pèls a la llengua, ni qui els ho talli per haver xerrat massa: Un dia "el lleó envià uns missatgers al rei dels homes". "Aquest rei a qui vosaltres sots tramesos, és hom qui es confia massa en son consell e ha àvol consell e malvat, e de vils hòmes; e cascú de son consell cuida mills ésser rei que'l rei mateix e ensems gasten son regne".

Això es diu tirar a ferir: Ramón, que coneix de prim compte tots els racons de la cort, assenyala tot dret amb el dit i retrata els grans culpables amb els trets inconfusibles del pica-soques: Els consellers intrigants, cobdiciosos, venals, mancats d'escrúpols, enfiladissos.

I ací compareixen els representants de les Comunes (i de les que seran més tard les parts marginals i foranes); al seu enfront, el rei, els consellers i els administratius formaran ben prest un cos tancat i tot esmús: "Quatre ciutats trameten vuit preohòmes al rei, al qual feien clams dels oficials, que tenia

en aquelles ciutats, los quals eren hòmes mals i pecadors, e destroien tota sa terra /això era exactament el que aconseguia la cobdícia rampant d'aquells oficials). Los prohòmes pregaren lo rei per tota la universitat (universitat està ací en el seu sentit original encara, equivalent a confederació), de les ciutats que els donàs bons oficials".

Una vegada més el rei, que feia orelles de mercader, els va remetre al seu Consell: "E lo rei tramès-los a son Consell, e dix que son Consell proveiria a lurs demandes" El sistema burocràtic que s'espolsa les mosques i no funciona mai: "Com los vuit hòmes foren denant lo consell del rei e hagren mostrada lur raó, lo consell del rei los reprès fortment car en aquell consell havien amics los oficials de les quatre ciutats, qui amb lur consell feien los mal que feien, e qui dels diners que malament guanyaven los feien part. Aquells vuit prohòmens se'n tornaren sens que amb lo rei no acabassen".

En Consell idò donà la raó als oficials i una bona malmenada als prohòms, que se'n tornaren acabussats i amb les mans buides cap a ca-seva tirant llamps i pestes contra el rei. Hom creuria sentir encara aquell xerrim ofegat dels missatgers anutjats retornants a casa, tot fells, daixo-daixo, amb les mans buides i el mal gust a la boca.

El rei, mentrestant, feia despeses per a reunir les corts, que no aclarien res, i, per pagar la fam dels seus consellers, que no feien més que embullar la troca, no li quedava més remei que manllevar als jueus. De manera que el pobre rei no havia tesaur, e tota sa terra empobria per la gran messiò que feia.

I Ramon sap massa bé que els mals consellers continuaran a viure dels mals consells que donaran al rei i dels entrabanys que posaran a les seves intencions condretes i dels embulls que faran per a llevar-se de davant tots els qui facin nosa.

Amb una intenció ben evident, i vàlida fins al dia d'avui, mestre Ramon posa al cap de les representacions foranes uns prohòms plens d'honradesa, respetuosos del poder del rei i sense gens ni una mica de por sempre

que es tracta de denunciar els abusos dels funcionaris. Tret dels animals, són aquests els únics humans que se moven per les pàgines d'aquest capítol plens de transparència i de dignitat.

A més del flagell de les influen-
cies hi havia ja aleshores el turment de qualsevol visitant a la cort o de l'oficina: L'antesala. El senyor rei es deixava veure quan ell ho trobava, i ben sovint passava dies i dies abans de que ho trobàs: "Molts dies estegren los mossatgers en aquella ciutat, abans que poguessen parlar amb lo rei, car aquell rei havia en costum que no's deixava ver més que tard, e per significança de noblesa tenia's car. Un dia s'esdevenç que els missatgers hagren estat tot aquell dia a la porta del rei, que no pogren parlar amb lo rei. Aquells dos missatgers foren molt despagats del rei, e foren ujats d'estar en sa cort". Clar que hi havia un sistema infal·lible per a obtenir una audiència. El mateix d'ara. I Llull la sabia de cor: "Los misstagers foren venguts al palau del rei, e no pogren entrar per parlar amb lo rei, tro que hagren logats los porters". Això de llogar -o subornar- porters és un mal que ve de vell. I dóna bons resultats. Ja ho veis.

¿I no hi hauria a ciutat una oficina sense porters a qui hom haja de donar dinars, ni consellers qui per dinars no facin malvestat ni engany?

¿I no hi hauria un bon governant que no fos hom de lausangeries (de lligoteries), ni fes veguers, jutges, batles o procuradors que sien orgullosos, vanagloriosos, avars, luxuriosos o injuriosos?

¿I no hi haurà un senyor ben enfilat o situat, a qui hom pugui parlar sense fer coa, i dir-li ses necessitats sense haver de llegir un paper, o fer-li avinent les queixes i agravis sense que s'enfotimi o s'enfobioli?

Es mal de creure. I encara avui sembla que hom deurà recórrer als animals, que no tenen res a tèmèr, per a fer arribar a dalt de tot els mal-de-ventres que li escriuen l'ànima.

De la curta estada a ciutat els animals, just igual que aquells

prohoms, tornaran a la seva pleta zoològica i forana tots coa baixa amb unes conviccions ben poc optimistes sobre el capteniment dels humans. El leopard deia "que ell amava més ésser bèstia irracional, jatsia que no fos res aprés sa mort, que si era rei dels hòmens".

L'argument del Llibre de les bèsties és contundent. I actual. I ha trobat un excel·lent recurs en fer dir als animals tan clar i català certes coses que ningú, situat en el capcaracull, hauria mai suportat que hom li fes avinent.

Es ben clar que la gent pervin-guda i enfilada ha deixat de ser de la Part Forana.

(Col.laboració especial per a la Premsa Forana de Mallorca)

EFEMERIDES

La fiesta de San Sebastián era celebrada por nuestros antepasados que lo eligieron como copatrón de la villa. Però esta fiesta tuvo mayor esplendor en los años del 42 al 47 cuando se celebraron aquellas veladas histórico-literarias que el pueblo denominó como "Fiesta de ses terenyines".

Con este movimiento literario e histórico que organizaba el Ayuntamiento con un grupo de santjoaners encabezados por el dinamismo del gran Francisco Oliver d'Els Calderers, se recogieron datos históricos que recopilaron en la publicación "Documenta".

Pues bien, el 20 de Enero de este año acaban de cumplirse 40 años de la última de estas manifestaciones que reunían en San Juan a las mas relevantes del mundo cultural isleño así como a las autoridades de la provincia.

DUES OBRES MAGNIFIQUES

Un clàssic: El Hospital de los locos.

Un modern: Hay que deshacer la casa.

Després d'unes quantes ensopegades, el Teatre Principal de Ciutat ha aconseguit dos encerts de primera línia. En primer lloc, la companyia estable Zampanó Teatro va representar els passats 10 al 16 de novembre l'obra de José de Valdivieso "El Hospiat de los Locos". Es tracta d'un Auto Sacramental del Segle XVI en el qual els personatges simbolitzen diferents estats de la convivència humana, així per exemple l'Enveja, l'Anima, la Culpa, etz. Tot i amb això allò que cal destacar no és el que es diu a l'obra, sinó la manera com es diu. Són els intèrpretes els que suporten amb molta dignitat i tables el pes del montatge, i en fan d'ell una representació de molta qualitat.

L'altre obra a la qual hem assistit al Principal és la de Sebastian Junyet, "Hay de deshacer la casa" i que ve obtenir el Premi Lope de Vega l'any 1.983. Aquí sí que raelment hem de parlar d'una veritable excel·lència a l'interpretació de les dues actrius que duen a terme el treball: Amparo Rivelles i Lola Cardona. Ja no es pot demanar res més. La seva altura artística i d'interpretació és maravellosa, magnífica, excel·lent. Jo, no sabia dir quina de les dues actrius hi surt guanyant, encara que m'hauria de decantar per Amparo, però així i tot tinguent ben en compte el que el seu personatge tel vegada aportava més "material" per el lluiment propi. L'obra tampoc no és res de l'altre món, més bé és un melodrama saturat d'aspectes nostàlgics i sentimentals i això, degut a l'escasesa actual, sempre té moltes possibilitats d'èxit.

J.G.
Premsa Forana

EXCURSIO AL MASSANELLA

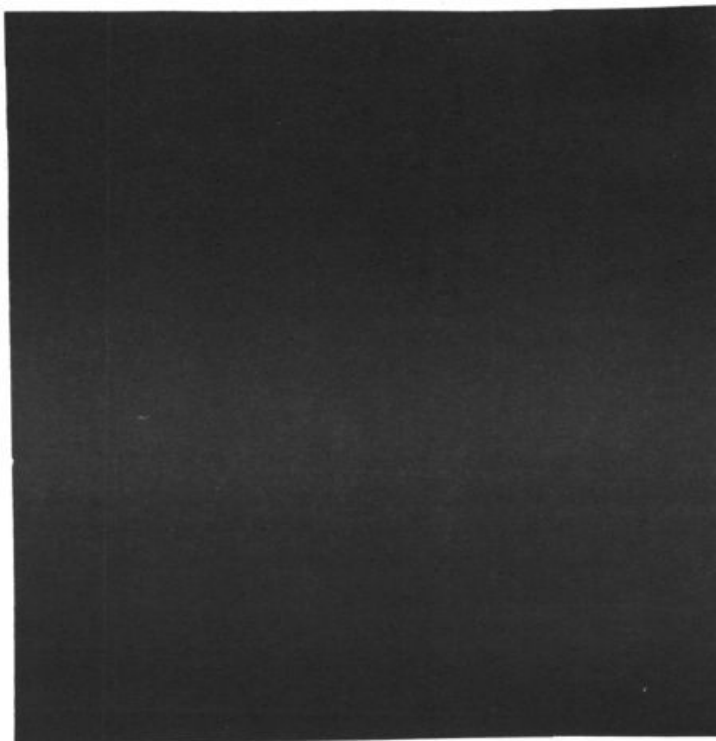
El passat diumenge, dia 25 de gener, un petit grup de santjoaners vàren anar al Puig de Massanella. Ens pensavem trobar poca neu, però mos vàrem equivocar de cap a peus. A partir dels 800 metres ja havíem de ficar-hi els peus, i a vegades mitja cama.

Però en arribar a l'explenada a una altària de 1000 metres, la pesada pujada va tenir el seu premi, el petit pla estava tot plé de neu. S'hi podia caminar per damunt, però a vegades s'hi aficava tota la cama. Varem haver de bandonar el camí i pujar per allà on no hi havia neu, i a la fi arribarem al cim.

La boira ens tapava tot el plà, però les muntanyes daven una panoràmica extraordinària, estaven plenes de taques blanques de neu. Hi havia gent que esquiava i altres que havien duit "trineus". Noltros també ho provàrem, i no ens va anar malament.

La baixada va esser més ràpida. Ja anàvem banyats i no importava banyar-se un poc més. Amb mitja hora vàrem esser a la Font de s'Avenc, casi tapada de neu, i amb dues hores més ja érem a la bensinera, punt de partida i arribada.

Trotamons

NOTÍCIES FANTÀSTIQUES

El Plà de Ses Veles

La notícia que publicarem en darrer número d'aquesta revista (desembre 1986), refrent als estudis encaminats a la concentració parcelaria del Plà de Ses Veles, pareix que va encaminat a la despropiació d'una gran quantitat de finques, per la construcció d'un aeroport.

Pareix que Aviació Civil, te en projecte la construcció d'un segon aeroport en el centre de l'illa.

Del primers estudis realitzats, pareix que el Plà de Ses Veles es uns dels llocs més adequats, per la construcció del dit aeroport.

La pista se construiria d'Els Calderers a Son Font. El projecte preveu la desviació de la carretera de Vilafranca, que enllaçaria des de la carretera de Petra, pussant pròxim a les cases de Son Perdut, per agafar el camí que atravessa Els Calderers i Son Gil. El camí d'Horta o de Son Font també seria desviat.

Els únics obstacles, es a dir, els petits turons de Son Font i de s'Alcinar serien aplanats i el material serviria per omplir els desnivells existents dins la línia que va de Son Perdut a Son Font.

Pareix que aquest projecte te moltes de possibilitats de ser l'elegit, ja que no implica grans inversions per acondicionament del terreny.

La notícia ha estat agafada amb molt d'optimisme per uns, i amb certa precaució per part de grups diguem-ne ecologistes o "verds" concienciats de la gran tranquil·litat de que disfruta actualment el poble de Sant Joan, i que es perdria per a sempre.

Es evident que la construcció d'un aeroport dins el Pla de Ses Veles, canviaria per complet o en gran manera el nostre poble, tant en lo econòmic com en el social.

El temps i Aviació Civil, tenen la paraula.

En Pere mentider.

TROBADA DE GLOSADORS

Dies passats, a una casa particular, després d'una torrada entre amics, es va improvisar una vetlada de gloses.

Sortiren gloses de tota casta, unes mes bones i altres no tant, predominaren les de caire eròtic o que feien referència al sexe i també les de caire polític.

Per motius ben comprensibles, deixam de publicar les de caire eròtic i hem triat una mostra de les de caire polític.

Els humoristes, han dit veritats tenim un exemple amb els que han guaitat dins ca nostra per aqueix finestró, que es la TVE (Pedro Ruiz, Tip i Coll, Armestoy, etc.), veritats, que d'altre banda no se podrien dir en plà serio, ja sigui per TV o damunt diaris i revistes.

Els glosadors també, entre cançó i cançó, des de temps immemorial han dit veritats, gloses de picat, que si "han picat a ningú, es per que no era d'or". Els glosadors han estat, dins la pagesia, com els humoristes dins el pla cultural o urbà, que han dit veritats directes o desfresades, que han estat acceptades amb humor i de bon grat, no sempre pels "ferits" o abjectes del xiste o glosa.

De les cançons gravades, a aquella vetlada, en donam una petita mostra, que esperam no molestin o agraviin a ningú.

Tots els d'Aliança Popular
i tota aqueixa companyia
si no canvien de camia
mai les vorem governar.

Es partit des P(e)-D(e)-P(e)
gent des centre i de dretes
abans d'acabar l'any que ve
tots seran a fer punyetes.

Es socialista va estufat,
ha guanyat altre vegada,
fa deu anys ningu en donava
ni es dellons d'un penjat.

Tota s'Unió Mallorquina
de don Jeroni Albertí
ja ha perdut es camí
i no sap per on camina.

Entre els reunits es va tractar d'organitzar una trobada de glosadors santjoaners, convidant a tots els

afezionats del poble. A la llista que es va fer hi ha gent que en la seva joventut va publicar unes quantes plaguets de gloses molt bones i han fet glosats molt bons.

En Pere mentider

(Nota de la Redacció)

Aquesta secció d'informació, amb "Notícies Fantàstiques", preten ser una secció d'informació, amb notícies versimils, es ha dir que pareixen veritaderes, però sense realitat, perteneixen a la fantasia.

Empram l'adjectiu "fantastic", per designar una cosa que mos agrada molt, una cosa bona. Volem doncs que en aquesta secció, sols surtin notícies que mos puguin fer exclamar: !Aixó es fantastic!

PAREIX MENTIDA

Però és així, ens pensam que la cosa no ha de canviar, però quan canvia, passa el que passa.

Resulta que aquests dies passats, va ploure una cosa grossa, i com estavem acostumats des de fa uns quants anys a que no fes més que quatre brusquines, que quasi no arribaven a terra, dons aquestes plogudes dels dies passats, ens han vessat per damunt. Si, per damunt de les carreteres. Com resulta que hem deixat que la major part de les síquies de la vorera de les carreteres s'omplissin de brutor, i a més a més, les que no s'han omplides per elles mateixes, les hem omplides noltros, doncs l'aigua ha vessat i ha convertit les carreteres en uns petits safarejos.

Que continuem amb l'aigua, per tenc a dir que fa un poc beneit, que s'aja de criticar una crítica, i molt més si dita crítica l'ha feta una mateixa persona, però de vegades, no sabem a que ens hem de veure.

Doncs passa que a l'anterior número d'aquesta revista, vaig dir que els foravilers estaven empipats, perquè plovia i no podien sembrar.

Però punyetes es que arribaren a tenir reo, perquè la ruixada es va allargar una mica massa.

A Sant Joan ha ha una costum que no se si deu venir de molt antic o no, però que quasi es pot dir que es una costum que està bastant arrelada, això si que es cert. Resulta, que en el nostre poble, hi ha persones generalment joves, que mantenen una costum que començaren els seus pares o pedrins.

I aquesta es podria denominar-la "costum de les baralles", perquè així es ni més ni manco el que passa. Una sèrie de famílies, estan barallades unes amb altres, per uns motius o uns altres, això ells ho sabran.

Que ens equivocassim d'aqueixa manera, però realment es així, ens equivocàrem i ben equivocats els que ens pensàvem que la cosa quedaria embellida. Aclariré l'assumpte. Resulta que a la pujada del fútbol, al costat contrari de l'escola es va fer una paradeta, i es clar molts gent es pensava que allà s'hi sembrarien algunes flors, i demés coses per embellir la pujada, doncs senyors ens vàrem errar i ben errats, perquè resulta que la paradeta era per l'herba.

Com que avui en dia tot s'usa, tal vegada consideren que l'herba embelleix.

Lo be que li va anar a n'En Toni Bonet davers Vilafranca, fa uns quants de diumenges. Em digueren que va anar a fer un monòleg, i que pareix esser ho va fer de lo més be. Enhorabona a aquest jove i que segueixin els èxits.

Baltasar

SANT ANTONI

Si teniu l'avinentesa d'assistir a la cavalcada que els artanencs celebren en honor del sant del porquet parau esment en una colla de jovençans engalanats amb mocador de fantasia al coll que, agombolats dins una carrossa ben emmurtada, canten a viva veu, sense acompanyament musical, una tirada de cançons coneguda amb el nom de "S'Argument" i no vos n'aneu mans buides, adquiriu "sa plagueta" i tendreu en mà una de les manifestacions més particulars que encara subsisteixen del folklore literari popular del llevant mallorquí, entreparentada amb els romanços de cecs, els trobos i la literatura de canya i cordill de temps llunyans. La llibre ta conté un ventall de cançons de creació espontània, obra d'un glosador local, generalment home de poques lletres, jornalero o menestral, emperò virtuós en el art de glosar. Conformen "S'Argument" prop d'un centenar d'estrofes de sis versos, de set mots cadascun, amb rima consonant ABBAAB. Estan sotmesos a unes formalitats que es respecten any rera any. L'Autor comença sempre invocant Déu i la Verge, complimenta Sant Antoni, sol·licita llicència al Batle i al Sr. Rector per la publicació de l'aplec i suplica la benevolència dels lectors a l'hora de jutjar el treball. Fa balanç de l'anyada, dels preus dels productes de la collita, parla del bestiar, de la meteorologia. Ret compte del moviment demogràfic i fa una ressenya dels fets de més relleu ocorreguts al poble durant l'any propassat. Enumera les desgràcies i menciona les festes i solemnitats escaigudes durant la temporada. La darrera estrofa acaba amb el !Visca Sant Antoni! de ritual. I, a mode d'afegitó, insenta unes quantes cançons dedicades als fadrins i fadrines, de to picant, com aquesta: "...Quan venen de ses riberes / sols no tenen toc ni moca, / perdre es seny cada any los toca, / encalçant ses estranjerres. / Enviau-los artaneres / a fregir tots ous de lloca."

"S'Argument" te tonada pròpia, monòdica tirant a moresca, senzilla i aferradissa. El cap de colla per evitar oblits, sol encetar el primer

vers. Antigament els quatre cantors també solien acudir a les cases particulars i als llocs públics a fer la cantada, fins ben entrat el carnaval. Una volta acabat, demanaven "perdó per l'enfado" si no havia agradat. La madona els oferia "coca amb teiades" i un glopet de vi mentre que l'amo els obsequiava a voluntat.

L'origen de S'Argument és boirós Mn. Antoni Gili, gran coneixador de les coses d'Artà, presuposa que tengué uns començaments orals, potser nat com a conseqüència del que va redactar En Tià de sa real recollint fets esdevinguts entre l'any 1744 i el 1750. Els nostres primers que ens han arribat corresponen al 1874 i el 1881; foren escrits per Bernat Pons, agafats segons sembla, d'un tal "Benó", persona vinculada a la possessió de Ses Palnes, propera a la de sa Real, Mn. Gili va sentir a dir a qualche frare franciscà d'edat avançada, que un home de nom Toni Llabrés acudia al convent a cantar-lo als frares vells abans de ser exclaustats, fet que tenia lloc el 1835 amb motiu de la desamortització de Mendizabal.

Estan redactats en llengua planera del carrer, sense trucs expressius ni pretensions retòriques. Els glosadors carrinclons recurreixen a la rima fàcil, de mots aguts i terminacions verbals. Els més destres juguen amb les frases i les paraules demostrant el seu enginy. Com a cloenda, vos oferim la de l'Argument de 1983, obra d'En Toni Ginard "Butler", que fa les gloses ben avingudes:

"...No quedeu decepcionats
si ha res que no consoni.
Aixó és cosa del dimoni
si és que som dit desbarats.
Diguem ara tots plegats:
!Visca, visca, Sant Antoni!"

N. Caselles
"Bellpuig"

CHISTES

Después del reuma...

-Le felicito. Veo que su médico cumplió la palabra al decir que andaría dentro de quince días. -Lo consiguió. Para pagarle la factura tuve que vender el coche.

EL CARNAVAL

Els darrers dies a Son Servera

Els darrers anys estam assistint a la recuperació d'una de les festes profanes més bulloses del calendari: El Carnaval. Potser cal, en aquests moments, mirar una mica enrera i recordar com es vivien aquestes festes en temps dels nostros padrins, abans de que l'arribada de la dictadura comportàs la seva desaparició mitjançats els anys trenta.

Tot just en començar la festa una crida recordava al poble la prohibició de donar broma carregada, així com la sanció econòmica a que es farien acreeadors els infractors de les normes; dit això es poble esclatava en alegria mentre que anaven passant els dies més assenyalats: dijous llarder, i els tres darrers dies abans del dimecres de cendra.

Els nins eren els més agosarats a la hora de tocar baules, tirar tets dins les cases (olles plenes de terra) i partir correnços; també feien uns esquitxadors de canya que omplien d'aigua i utilitzaven per banyar a la gent. Els més grans afegien una mica d'erotisme als seus jocs: alçaven les falde a les al·lotes i les fregaven un manat d'ortigues per les cames.

Les ximbombades eren típiques d'aquests darrers dies: es convidava als veïnats i amics a sonar la ximbomba devora el foc, i entre cançó i cançó era frequent que anàs pujant el to de les bromes. Pel carrer, mentrestant, circulaven comparses de desfressats que així mateix donaven broma per les cases; quan demanaven per entrar les responien:

Entrau si voleu entrar
que a defora em dau pena
perque sa meva carrera
no és feta per escoltar.

I eren ses normes que tots podien anar cara tapada menys un: el més conegut en aquella casa. Les bromes començaven lleugeres però, de vegades, s'enfilaven fins arribar a provocar discussions en les quals els propietaris engegaven als altres de la casa. Els motius solien tenir relació amb temes amorosos:

"...a na Margalida li agrada en Tomeu, però no se n'ha temuda

que quan ell sen va de sa finestra ja en te una altra ben oberta, on si vol pot passar el vespre..."

Anàven passant els vespres fins arribar a Sa Rua, que tenia lloc els tres darrers dies. Començava devers les vuit i acabava passades les deu. El recorregut era de sa plaça de l'Església fins en el desaparegut molí d'en Boira. Hi participaven carrosses, cotxes i gent a peu. Es tiraven serpentines, farina, confetti, una polç negra -que es deia fum d'estampa-, i qualche poalada d'aigua.

Sa banda de música sempre acompanyava a ses fresses, i no era estrany que els instruments de vent, com els trombons i tubes, a lo darrer acabassin embussats de confetti.

Sa festa acabava amb "L'enterro de sa sardina", que tenia lloc el dimecres de cendra. Un carro anganxat a una mula duia el baül on es col·locava un homo amortallat que, cada tant, s'aixecava de mig cos, mostrant sa cara enfarinada. Amb ell començava la freda i llarga corema.

Potser, com deia abans, es temps avui de recuperar aquestes festes que, pel camí, han perdut bona part de la seva frecura i picardia. La gent es desfressa dels seus herois televisius, però fins i tot per això primer passa per la botiga. Ni tan sols un dia d'imaginació ens permet fugir de la societat consumista que, així, reconverteix, integrant-les a les seves normes, les festes menys convencionals de tot el calendari.

Sa Font (Son Servera)

En notari en es seu secretari:

-Voste era molt amic d'En Pere. ¿Sap per què va, dispondre en el seu testament que tirassin les seves cendres a la mar?

-Sempre li vaig sentir dir que la seva sogra havia jurat ballar sobre la seva tomba.

ELS CARNAVALS A SON CARRIO

Parlarem de temps enrera. Moltes de les tradicions que aquí esmentarem ja han passat a l'oblit. La gent de més edat, però, encara ho recorda i en parla amb anyorança.

La festa començava a preparar-se tot just haver celebrat la diada de Sant Antoni. La gent més amant de la bulla ja es disfressava i s'organitzaven balls de "fresses" a cases particulars.

El dijous jarder era tradició que els jovenots escurassin els fogons casolans. Amb la mascara que en treien escometien les al.lotes i les mascaraven tant com podien (també a vegades les tiraven farina). Elles les rebien amb poaladas d'aigua freda. Aquest dia es tancava l'escola i tothom anava de gresca. Els pares que tenien filles ja majorettes no les deixaven sortir de casa per por que no les mascarassin.

El dia de Sant Blai, com és tradició a molts altres pobles de l'illa, es feien senyorets i la gent anava a l'església a beneir-se el coll i a beneir els senyorets i altres llepolies.

Els "darrers dies" els joves anaven de casa en casa disfressats. Entraven dient:

-Voleu "fresses"?

N'hi havia que els rebien a granerada neta. Si els acollien de bones, l'amo de la casa tractava d'endevinar qui eren aquells al.lots, que procuraven despistar fent veus estranyes. Generalment ho endevinaven, dons els joves visitaven més aviat els veïns amb qui tenien més amistat. L'amo o la madona de la casa els obsequiava amb bassons d'ametlla, senyorets, confits o qualque debler.

Era també tradició a Son Carrió guardar durant tot l'any els trossos de les peces de test que es rompien. Quan arribaven els "darrers dies", els joves de la casa anaven de casa en casa, obrien la porta i tirant els trossos de tets, deien;

-Aquí vos ho deix.

I partien corrents. Com és natural, triaven les cases de persones que no els eren gaire simpàtiques.

Més recentment es tiraven teules ue els al.lots trobaven a les cases abandonades o esbucades.

La "rua se solia fer el dijous jarder. El darrer dia de tots es feia "sa rueta", que era una curta desfilada de disfresses, que durava molt poc. A les deu s'havia acabat la festa.

El primer dia de Quaresma s'organitzava "l'enterro de sa sardina". Tots els que ho desitjaven es vestien de dol per a acompanyar l'enterrament, presidit per algunes persones disfressades de capellants i escolans. Aficaven una arengada dins un baul i la duïen a enterrar al cementeri, simbolitzant la fi del carnaval.

Revista "Porto Cristo"

-Era un señor tan distraído, tan distraído, que al despertarse en la oscuridad encendía una cerilla para ver si había apagado la luz.

Con el ánimo y el deseo de aproximarnos un poco más a lo que acontece en nuestras islas y concretamente en lo que a deporte se refiere, intentaremos darles aquella información relacionada con aquellos equipos que han conseguido estar en la cúpula de las categorías a nivel nacional.

Empezaremos en este número con dos equipos a los cuales podemos calificar de muy significativos en nuestras islas i concretamente en Mallorca.

Nos referimos al equipo del Mallorca en el aspecto futbolístico y al Royaltur Son Amar en lo que a voleibol se refiere.

VOLEIBOL Copa del Rey

En el Pabellón Polideportivo El nuevo Pabellón Polideportivo de Sa Pobla acogió los días 17 y 18 de enero la Copa del Rey de Voleibol. Dicho final la disputaron los equipos que en la primera fase de la liga se clasificaron en los primeros lugares de los dos grupos; estos cuatro equipos son: C.V. Cisneros de Tenerife, C.V. Guaguas de Las Palmas, Royeltur Son Amar de Mallorca y Salesianos Atocha de Madrid.

Este recién estrenado polideportivo de Sa Pobla está dotado de sistema de calefacción por lo que se probó su funcionamiento en esta ocasión.

Las semifinales del sábado 17 enfrentaron por una parte a los equipos de Royaltur Son Amar y Guaguas de Las Palmas y por otra parte Salesianos Atocha y Cisneros de Tenerife.

El Son Amar partió desde el principio como favorito ya que actualmente cuenta con el mejor equipo de 1ª división y con un prestigioso entrenador.

No hubo sorpresas en el pabellón ya que los grandes favoritos Son Amar y Salesianos lograron pasar a la gran final; el Son Amar derrotando al Guaguas por un claro 3-0 aunque el juego podría haber sido más brillante y el Salesianos derrotando tras un disputado partido al conjunto del Cisneros por un definitivo 3-0

El domingo 18 se disputó en primer lugar el tercer y cuarto puesto que enfrentó al Guaguas y Cisneros,

los dos equipos canarios, quedando en tercer lugar el Guaguas al vencer al Coronas por 3-1.

El equipo Royaltur Son Amar que actualmente está formado por:

Nº Nombre

- 1 Javi Dios
- 2 José A Miralles
- 3 Venancio Costa
- 4 Pascual Sorin
- 5 Francisco Sánchez Jover
- 7 Luis Alvarez
- 8 Angel Ortiz
- 9 Sixto Jiménez
- 10 Benjamin Vicedo
- 12 J Fernández Barros

consiguió su cuarto triunfo en la Copa del Rey imponiéndose de forma clara y profunda al Salesianos Atocha por 3-0 en tan solo 71 minutos, y cuyo marcador registrado en los tres sets fue de 15-10, 15-7, 15-4.

El Son Amar salió a la cancha totalmente mentalizado de que debían decidir la marcha del partido desde el primer momento. Cabe destacar las bajas de Barros y Alvarez que todavía no estaban recuperados de sus lesiones y la ausencia de su entrenador Bozic.

El Son Amar realizó un juego impresionante tanto en ataque como en defensa dejando a sus contrarios sin aliento ya que no sabían cual era la forma para detener la tromba que tenían encima. El primer set terminó con un marcador que registraba un 15-10. En el segundo set se igualó en gran manera la lucha, sin lograr ningún equipo separarse son claridad de su contrario pero una inoportuna y lamentable lesión del joven jugador Carlos Murgui dio al traste con las aspiraciones de triunfo. En un bloqueo junto a su compañero Izarguirre, Carlos sufrió una lesión de tobillo teniendo que ser trasladado a una clínica de Palma después de haber recibido las primeras asistencias en el propio pabellón. Fue despedido de la cancha con multitud de aplausos por parte del público asistente. Con esta lesión de Murgui hombre clave en el esquema del Salesianos, pareció como si cundiera el desánimo en el resto de sus compañeros que vieron como el Son Amar sumaba más puntos haciéndose con el set por

un tanteo de 15-7. En el tercer set fue todavía más claro, con algunos cambios de saque y con Sánchez Jover y Angel Ortiz que machacaban una y otra vez dando la nota de distinción dejando un marcador que registraba un 15-4.

Al Son Amar ya solo le resta un título de Copa del Rey que como es sabido, sólo se entrega al equipo que consigue vencer es esta competición durante tres veces consecutivas o cinco alternas.

Los que sin duda deben estar contentos son Sánchez Jover y Javi Dios, pues además de ganar la copa aganaron los trofeos al mejor jugador y mejor colocador respectivamente. El trofeo a la Promesa Barcelona-92 se lo concedieron a Carlos Murgui el joven lesionado.

3ª REGIONAL (GRUP B)

SANT JOAN 0 - SENCELLES 0

Bastant expectació despertà la visita del "potent" equip de Sencelles en el Camp de Son Juny. L'encontre, a la fi, no passà d'esser una veritable caricatura de partit. L'aburriment arribà a afectar als propis protagonistes. Per no veure, no vèrem ni tan sols gols o bé sí, dos, els quals foren neutrelitzats pel col·legiat de torn, Sr. Bueno, el darrer més que dubtós al nostre entendre. La majoria de la primera part, el Sencelles, fou el vertader dominador del joc, o bé quasi fou qui arribà en la majoria de vegades a la porteria local, i tengué alguna ocasió amb vertader perill. Mentre tant el Sant Joan seguia sense donar-s'en compte de que l'encontre havia donat inici: S'arribà a posar en perill la porteria visitant al llarg d'els quaranta-i-cinc minuts inicials una sola vegada el protagonista del fet En Guillem Mas, amb un chut que sortí a fora per ben poc. Si els quaranta-i-cinc minuts inicials fòren dolents i aburrits, els de la segona part fòren encara pitjors, cap d'els dos equips eren capaços de treure fruit positiu d'els seus respectius errors. Un Sencelles que acabà per renunciar a l'atac amb un Sant Joan que acabà amb la majoria d'oportunitats per caure dins el propi desconcert i l'individualisme d'alguns jugadors.

L'àrbitre a l'encontre donà un autentic recital de xiulet, aturant a la majoria d'ocasions el poc fútbol que es veia, no concedint a moltes jugades la llei de l'advantatge, fet aquest, que va fer que l'espectacle tornàs més gris encara. Com notes a destacar, cal dir que va reepareixa, Miquel Matas, després d'una llarga ausència, fet aquest, que ens alegre. Per altre banda, Joan Font, fou una vegada més, d'una manera provisional que reemplaçà a "l'entrenador oficial" Antoni Ferriol, ausent per enfermetat (un fort grip), canvi aquest, que fou prou satisfactori per lo que significà la suma d'un punt més a la pobre suma global d'aquest.

FUTBOL

RECULL ESPORTIU

Per Pep J. Bauçà

1ª DIVISIO

1r. FC Barcelona	36	12
2n. Real Madrid	35	11
3r. RCD Espanyol	31	7
4t. Ath. Bilbao	26	
5è. Atco. Madrid	26	2
6è. Betis	25	3
7è. R. Sevilla	24	-2
8è. REIAL MALLORCA	24	

COMENTARI: El Reial Mallorca ocupa la vuitena posició amb vintiquatre punts, net de positius i negatius, a tan sols un punt del "play-off" pel títol, malgrat tot cal dir també que es troba a tan sols tres punts de la zona del "play-off" per el descens.

Fora pronosticar cap tipus d'aconteixament, creim que el Mallorca sense deixar fogir cap punt més del "Lluís Sitjar" -objectiu aquest que no serà gens fàcil- té la premanència dins la Divisió d'Honor del futbol espanyol quasi bé assegurada.

3ª REGIONAL (GRP C) JUVENILS

SANT JOAN 0 - MURENC 1

No es cap sorpresa que l'equip juvenil vagi sumant derrotes. Ara bè, lo que si es noticia és que la derrota de la que es protagonista sigui d'un tanteix tant curt com es el cas del 0-1, en qüestió.

Causas de que és pugui produir aquesta sorpresa. En primer terme el que l'equip anfitrió sigui objecte d'unes dotze clares jugades de gol i que només sigui capaç d'aprofitar-ne una d'aquestes, i per esser més exactes, direm que és produí tal cas l'últim minut del partit; i creim que amb la total col·laboració per part del col·legiat de torn, concedint el decisiu gol quant el materialitzador es trobava dins un clar fora de joc: Seguit tal fet el propi col·legiat del partit donà per finalitzat l'encontre.

El partit transcurrí com tots, en la majoria de casos, domini total de l'equip contrari emntre que l'equip santjoaner seguia sense trobar solució davant tantes grosses barrumbades de joc que li venien damunt per part de s'altre equip. L'equip santjoaner es dedicà la major part del partit a defensar la retaguardia, vista la facilitat en que arribaven els contraris dins el marc defençat pel porter Nino, el qual sigui dit de pas, tingué una més que acceptable actuació.

Com a notes a tenir en compte ens veim obligats a puntualitzar que l'equip local al llarg de tot l'encontre tant sols arribà a la porteria del visitant 6 vegades, de les quals tan sols dues foren de vertader perill, l'encarregat fou En Pep Bauçà.

Senyalar, també, que Antoni Company tingué que abandonar el terreny de joc degut a un xoc que tingué amb un jugador visitant, fet aquest que és notà encara més en el joc local.

Poca cosa més que contar donà aquest partit, que es pot resumir en tres punts: primer, pobre joc local, segon, desconcert davant les poques ocasions de gol que es presenten i, finalment, un errors arbitral, que en aquest cas si fou decisiu

pel resultat final, a pesar de que el marcador no reflectí lo que succeí dins el terreny de joc, gràcies a Déu, de lo contrari...

NOTA: Article escrit dia 27 de gener de 1987.

BICICLETES

Novament les bicicletes surten a les carreteres.

El passat diumenge dia 25 de gener es va fer una volta pel següent recorregut: Sant Joan, Sineu, per després agafar la carretera vella de Sineu a Palma, una vegada es va arribar a Palma els corredors tornaren enrera, aquesta vegada per la carretera general cap a Algaida, Montuïri i finalment com a punt d'arribada altre vegada el punt de partida, Sant Joan. Amb aquest recorregut es van fer un total de 63 Km. Cal ressenyar la poca participació en aquesta volta, ja que només foren dos els corredors que hi participaren.

Altres vegades el diumenge dia 1 de febrer la cosa va millorar, encara que no així com seria de desitjar, aquesta vegada foren tres els corredors participants que en aquesta ocasió feren la ruta desde Sant Joan a Vilafranca, i una vegada arribats al poble veí, agafaren la carretera que du cap a Felanitx. Una vegada arribats a Felanitx decidiren tornar per la mateixa ruta cap a Vilafranca i Sant Joan.

També ens varen comunicar que pròximament es farà una reunió, per veure de tornar a potenciar altres vegades l'esport de la bicicleta que tant d'èxit tengué aquest any passat al nostre poble, però que, ara pareix que la gent no acaba de decidir-se.

Nosaltres els que ens agrada aquest esport esperam que ara que el fred serà cada vegada menor, els aficionats a la bicicleta la tornaran a treure al carrer.

Antònia Matas